Karikatür

PARTİLER GÖRÜCÜYE ÇIKIYORLAR...

— Ah güzelim, yalnız seni seviyorum...
— Hanginize söylüyorsun?
— Hanginiz benim işlerimi iyi görürse ona!..

RAMİZ

PARİSTE İLK TEMİZLİK!

Ankaraya Mektup

SEYYAR AKADEMİMİZ...

İstanbulun kültür ve sanat otoriteleri Fikret Adilin kılavuzluğunda her ay bir mevkide toplaşarak konuşur, görüşürler. Bu toplandılar bir hayli hoş ve ağız tadile de samimî oldu.

Bu ay yazılan tahriratı umumiye ile hepsi Kalamışta Todorinin açık hava gazinosunda toplandılar. Çünkü artık heyecanları taşıyor ve dört duvar arasına sığamıyordu.

Bu mevki, çınar ağaçlarının gölgesinde bulunmasına rağmen Ayasofyanın eski çınaraltı kahveleri gibi ucuz olmadığından ve herkesin de kendi hesabını kendi görmesi zarurî bulunduğundan toplantıya iştirak etmeyen tek davetli bittabi Halil Lûtfi idi.

Bu içtimada ilk cevheri Asaf Hâlet Çelebinin yumurtlaması arzu edildi; o da, Hintce meşhur "Om mani padmeum,, şiirini inşat eyledi. Hazret sanki Bayezit meydanında ikinci müntehiplere üçüncü nutkunu söyler gibi heyecanlıydı. O kadar ki hızını alamamış; rumca, ermenice, yahudice şiirler söylemeğe başlamıştı. Şiddeti heyecandan fazla bağırması dolayısile etraftaki evlerde bulunan bu milletlere mensup büyüklü küçüklü bir cemmi gafir bahçeyi doldurdular ve şairin sözleri bitince, gelecek intihapta muhakkak kendisine rey vereceklerini hararetle temin eylediler.

Bu kadar çeşitli dilden konuşma, arkadaşları dil bahsi üzerine kondurmuştur. Bu bahislerde söz sahibi olan Refik Halit Karay, "desteklemek,, mastarı üzerine bir hayli söz söyledi. O sırada Vedat Nedim Tör sordu:

— Peki, desteklemek; fikir beraberliği etmek, bir işin olmasına yardım etmek manasına geliyor, bu anlaşıldı. Fakat aksini de bulalım.

Ercüment Ekrem Talu bağırdı:

— Evreka! Buldum, buldum; kazıklamak...

Gülüşüldü. Arkasından Vâlâ Nurettinin sesi işitildi:

— Bal Mahmuda da kiraz yerken şimdi ilham vâki oldu. Onu da kaydedelim; "Kürdili kiraz,, ...

Ekrem Reşit atıldı:

— Kürdili hicaz gibi bir şey, bu da ne demek?..

Hepsi birden bağırdılar:

— Anlamayacak ne var yahu; kurtlu kiraz demek işte.

Bir mırıltı işitildi Bu, ressam İbrahim Çallınındı:

— Yine kalem kâğıdım yok; bunu not etmek isterdim amma mümkün değil. Hoş bazan günlük işleri yazıyorum da onları bile unutüyorum ya!.

Diyordu. Ressam Bedri Rahmi şöyle tavsiyede bulundu:

— Üstadım, notlarını unutmamak için de bir not yap!..

Bu konuşmaları yarı kulaktan dinleyen Doğan Nadi okuduğu gazeteyi elinden bir tarafa bırakarak:

— Allah Allah! dedi. Fındık verip kürk alacakmışız; yeni bir takas!.

Ercüment Ekrem atıldı:

— Yeni bir takas değil, uyuyorsun sen; eskidenberi kürkü fındıkçılar giyerler.

Bu aralık herkes biraz boğazına düşmüştü. İbrahim Hoyinin sesi işitildi:

— Bugün de hava oldukça sıcaktı...

Talât Hemşeri söze karıştı:

— Hele dün, daha müthişti. Bizim Saffet Gürol ve Doğan Nadi ile Fenere kadar bir uzanalım dedik, o kadar kararmışız ki evlerimizde bizi tanıyamadılar.

Bal Mahmut güldü ve:

— Sizi bilmem ama, Doğan için öyle olmasa gerek..

Dedi. Dil bahsi hâlâ Ercüment Ekremin aklını kurcalamış olmalı ki birdenbire yine o bahse geçti:

— Çocuklar! Benim canım bir "terakki,, istiyor, dedi.

— O da ne demek??

Diye sordular. Cevap verdi:

— Tekrar dil babına avdet ettim; Arap dilinde türkçe olur da Türk dilinde arapça olmaz mı? Arap grameri kalıbı ile "rakı içmek,, demek. Dahası var; bu "terakki,, nin "muhayyer,, olmasını da istiyorum.

— Peki, ya bu "muhayyer,, ne demek?

— O da "hıyarlı,, anlamına gelir. Yani sizin anlayacağınız; "muhayyer terakki,, hıyarla rakı içmektir.

Refik Halidin kahkahaları ortalığı çınlatıyordu. Bir aralık hafiften bir inilti duyuldu. Merakla o tarafa baktılar. Necip Fazılın dişi sızlıyordu. Esat Mahmut Karakurt birden atıldı ve bağırdı:

— Bir şey değil, dişlerine çiroz

— Devamı 9 uncu sayfada —

— Müsaade ederseniz partinizden adaylığımı koyacağım.
— Fakat pek zayıfsınız.
— Zarar yok, seçildikten sonra alelusul şişmanlarım!..

No. 548, CİLT: 22, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 27 HAZİRAN 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

AMERİKA (1) TEMMUZDA ATOM TECRÜBESİNİ YAPIYOR...

Rus — Seni gördükçe titriyor yüreğim!...

— Burası imaret galiba, ne dağıtılıyor?
— İmaret değil parti, adaylık dağıtılıyor!..

HAFTADAN HAFTAYA

Demokrasi Ağacı

Kökü sağlam toprakta olan demokrasi ağacı süratle büyüyerek etrafa dal budak salıyor ve pıtrak gibi meyve dökuyor. Her ağaçta olduğu gibi bunda da meyveler henüz çiçek halindedir. Bunlar havaların sıcak zamanına rastladığı için soğuk ve don tehlikesi yoktur. Bir yandan sıkı bir rüzgâr esmezse bunlar bir ay sonra kemâle gelecek ve yirmi bir Temmuzda kucağımıza düşeceklerdir. Bakalım ne göreceğiz.

Bizdeki demokrasi ağacının tarihini ve şeklini bilirsiniz. Bu, aşağı yukarı bir çeyrek asırlık bir ulu ağaçtır. Harap ve bakımsız bir bahçede kurumuş ağaç gövdeleri ve çürümüş diken, ot ve yaprak yığınları arasından ince bir filiz halinde sürmüş, tohumundaki kuvvetle etrafındaki ölü ve çürük hayat enkazını yeyip sömürerek süratle boy atmıştır. Manzarasına gelince, bu ağacın kuvvetli bir gövde üzerinde yelpaze biçiminde tertiplenmiş ve ok şeklinde uzamış altı kolu vardır. Bu kolların her biri her yıl yaprağını ve çiçeğini açmış, kendine göre olan meyvesini vermekte kusur etmemiştir. Hiç bir ağaç hava, su, rüzgâr vesaire tesirinden masun kalamaz. Bu altı kollu ağaç da bu şartların müsait cilve gösterdiği senelerde çok bol meyve vermiş, havası bozuk yıllarda verimi biraz azalmıştır. Hele son altı yılda misli görülmemiş bir fırtına durup dinlenmeden esip savurmuş; yağmuru dolu, doluyu kar, karı sel, seli kasırga ve yıldırım kovalamış, uzak yakın bütün bahçelerin ağaçları kökünden kopmuş, sellerle süpürülmüş, yıldırımlarla yanmıştır. Fakat bu zamanda bile bizim ağacımız havanın bu şiddetli tesirlerine karşı koymuş, dalında budağında esaslı hiç bir tahribe uğramadan az çok meyvelerini vermeğe devam etmiştir.

Bazıları bizim bu ağacımızın kökü havada yahut gök yüzünde, başı yere doğru sarkmış bir nevi tuba ağacı olduğunu söylerler. Bu kök gerçi gök yüzü kadar derinlerdedir. Bütün hayat suyunu bu derinlerden çekip alır. Fakat tuba değildir; toprağın en tabii bir ağacıdır. Dere kıyısındaki bir böcek bir salkım söğüdün yukarıdan aşağı sarkıp dökülen dal ve yapraklarına bakarak onun gök yüzünden indiğini sanabilir. Fakat bu sadece böceğin zayıf gözünün bir görüşüdür.

* * *

Gelelim bu altı yıllık sürekli hava bozukluklarından sonraki duruma: Büyük de olsa yalnız altı dallı bir ana koldan mürekkep bir ağacın manzarası garip bulundu; gövdedeki büyük kuvvete göre onun daha başka kollar ve dallarla zenginleşmesi meyvelerini de arttıracak bir sebep gibi göründü. Ağaç artık kâfi derecede görbüzleşmiş olduğu için yeni sürecek dalların artık budanmaması ve yeni aşılarla meyvenin cinsine değişiklikler getirilmesi faydalı görüldü. Ancak bu aşıların ağacın cinsile uyuşamayacak meyvelerin aşıları olması lâzımdı. Bir şeftali ağacına başka şeftali cinsleri aşılanabilirdi. Fakat şeftaliye meselâ ayı ahlâtı aşılamak beyhude zahmetti. Bununla beraber bahçıvan bunda da zarar görmedi. Tutan tutar, tutmayan tutmaz ve bu aşılar ağacın bünyesine fazla bir zarar getirmezdi. Tek kaide hurma dalı aşılamaktan kaçınmak, adına ocak inciri denilebilecek olan bir nevi incir cinsinden sakınmak ve bir de yabancı aşıya iltifat etmemekti. Bunlardan bir aşı yapmağa uğraşılacak olursa ağacın sarı renkli, fena kokulu, çirkin biçimli boğum boğum

Manav — Hay mübarek hay... Zümrüt müsün babam?..
Müşteri — Ne zümrüdü birader, fiyatlara baksana pırlanta, pırlanta!..

bir takım meyveler sarkıtmasından korkulurdu.

* * *

Ağacın ana kolları arasında türemeğe başlayan ufak dallar ve budaklarda ilk aşılar yapılmış, hattâ ilk tomurcuklar, ilk çiçekler görülmeğe başlamıştır. Gayretli aşıcılardan "ana kolların yaprağı bizim havanın güneş ve yaprağından serbest bir şekilde istifade etmemize engel oluyor,, diye bağıranlar var. Ne yaparsınız? Daha bir çiçek haline gelmeyen, ne olacağı belli olmayan bir dala serbest güneş ve haya gelecek diye koskoca yıllanmış kollar kökünden budanacak değil ya. Otlar yaşamak için muhtaç oldukları hayat suyunu köklerinden ve havadan çekerler. Siz de öyle yapacaksınız. Fakat siz henüz bir ince daldan ibaret bulunduğunuz için alabileceğiniz elbette büyük kollar gibi değildir. Yaşamak hakkı istiyorsunuz. Alâ. Fakat gelin lûtfedin de ötekinin hakkını da kabul buyurun; sizin aşınız daha körpe bir filiz üzerindedir. Şimdilik yapacağınız şey onu tabiat kanununa göre koruyup beslemek ve çokca miktarda etraflarına toplanmağa başlayan karınca vesaire börtü böcekten mümkün olduğu kadar temizlemeğe çalışmaktır. **Karikatür**

AKIL AKILDAN ÜSTÜN

Atölyesine gittiği zaman arkadışını bir kadın resmi çiğerken buldu:

— Yavrum, dedi böyle modelsiz çalışılır mı? Bahusus nü yapıyorsun!.

Öteki dert yandı:

— Neyapayım birader, model tutacak para nerede?. Sanat aşkı bu!.. Oturdum, hayalimdeki kadını çiziyorum!.

Ressamın arkadaşı nezaket etti, bu hayaldeki kadının bir "hayali fener,, e benzediğini pek söylemedi. Fakat akıllıca bir tavsiyede bulundu:

— Yavrum, şimdi plâj mevsimi!. Gidersin Floryaya, bir kabine kiralarsın. Uydurursun gözünü bir budak deliğine akşama kadar yüz tane çıplak resmi yaparsın!. Bu kadarcık da aklın yok mu?..

BU DA BİR FİKİR!

İki ihtiyar konuşuyorlardı:

— Üniversite rektörleri değişmiş... Muhtariyetten sonra acaba onların unvanları da değişecek mi dersin?

— Bilmem!.

— Bence yabancı dilden "rektör,, yerine Üniversitenin muhtariyetini anlatan bir kelime ile "Üniversite muhtarı,, deseler daha iyi olurdu doğrusu!.

ÇARESİZLİK

Mahallenin bıçkın delikanlılarından biri, genç ve güzel bir dul kadına musallat olmuştu. Sokakta her görüşünde peşine takılır, konuşmak ister, fakat kadın hiç yüz vermezdi. Bir gece, kadıncağız tek başına evde yatarken birdenbire balkon kapısının açıldığını duyar gibi oldu. Heyecanla yerinden fırladı. Ay ışığında, günlerden beri kendisini takip eden delikanlının odaya girdiğini fark etti. Adam elinde bir tabanca, tehdit ediyordu:

— Ağzını açma, yakarım!

Zavallı kadın baktı ki ağzını açmağa imkân yok, kollarını açtı.

— Plâjlar da ticaret piyasasına benzedi...
— Evet, mallar çoğaldıkça bakanlar azaldı!..

HİÇ YOKTAN

Düne kadar şehirde yoktu hiç bir mesele,
Yok olan bir mesele elbet alınmaz ele.

Ne et derdi, ne ekmek, ne su, ne süt, ne şu bu
İşler böyle olunca iş görenler yan gele!

Bu yüzden belediye meclisinden dışarı
Yıllarca aksetmedi bir kıyam, bir zelzele.

Stadyomun binası nâ-tamam olsa ne var?
Saha çayır, çimendir; kuzu gibi koş, mele!

Beş yıla beş yıl daha ekleyince tam olur,
Şunun şuracığında ne kadar kaldı hele?..

Bu sebeple umumî meclisin âzaları
Soğukkanlı davranıp göstermezdi acele.

Akaretler yolunda otobüs güç çıksa da
Taşlığın asfaltından kayıyor kertenkele!

Yapılan işler gerek, yapılmayanlar değil;
Kayışı hiç anar mı bakan insan Tünele?..

Bozdu fakat meclisin ilâhî sükûtunu
Yeni âzalarının kopardığı velvele.

Çıktı birden meydana et, ekmek, süt, su derdi
Deli Ozan hiç yoktan işte bin bir mesele!

Deli Ozan

— Bu işsizlikle ne yapacağız bilmem!...
— Ümidini kesme, biraz daha bekleriz... Bir şey bulamazsak biz de bir parti açarız!...

Bursada Ö. Z. :

"Postadan şöyle bir mektup aldım: "Seni çok, pek çok seviyorum. Benim kim olduğumu sen anla, ara ve bul,, Bu meçhul sevgilimi bulabilmenin çaresi?,,

CEVAP :

Bakırköy hastanesinin firariler cetvelini gözden geçirirseniz işinizi hayli kolaylaştırmış olursunuz!

★

Çumrada P. G. :

"Mesut olmak için memurla mı evleneyim, sanatkârla mı?,,

CEVAP :

Saadet ile meslek arasındaki münasebeti anlayamadık. Siz adamla mı evleneceksiniz; yoksa yazı masasile, yahut tezgâhla mı?

★

Eskişehirde N. K. :

"1. Sevdiğim kıza üç mektup yazdım, hâlâ cevap vermiyor... Müsbet, menfi bir cevap vermesi icabetmez mi?,,

2. Kendimden üç yaş büyük bir kızla evlenmek istiyorum, mesut olur muyum?,,

CEVAP :

1. Sevdiğiniz kız size çoktan cevap vermiş de siz farkında bile olmamışsınız: Üç mektubunuzu karşılıksız bırakması, açıkça menfi bir cevap teşkil etmez mi?

2. Kızcağızın canı yok mu? Siz mesut olmazsanız, o bahtiyar olacak değil ya... Bir kere tecrübe ediniz: Ya müştereken bahtiyar olursunuz, ya müştereken bedbaht... Kârınız, zararınız birbirinden farklı olmaz!.

— Bütün sene sınıfta ne yapıyordun?
— Tatilleri bekliyordum!...

Göztepede M. M. :

"1. Kadınlar neye tombul da erkekler zayıf oluyor?

2. Hayatta bir çok aşklar geçirdim... Ben nasıl bir insanım?,,

CEVAP :

1. Biri yer, yedirmez; öteki yemez, yedirir de ondan!

2. Görünüşte toy bir insansınız... Zira, olgun adamlar, birçok aşk geçirmezler; bir aşka tutulunca bütün ömürlerini onun acı lezzetile tüketir, dururlar...

★

Erdekte M. O. :

"Bir kızla sevişiyorum. Evlenmemize babam müsaade etmiyor. Ne yapayım?,,

CEVAP :

Ben babanızdan daha yakın mıyım ki onun vermediği müsaadeyi benden bekliyorsunuz?

★

Güneycede O. S. O. :

"1. Bu yıl ne harp yılı, ne de sulh yılı... Bu yıla ne isim verirsiniz?

2. Bütün okuyucular yıllardan beri en samimî dertlerini size açıyorlar ve size karşı duydukları sevgi hiç bir zaman azalmıyor... Bunun sebebi nedir?,,

CEVAP :

1. Cehennemle cennet arasında bir âraf, erkekle kadın arasında bir hünsa, merkeple at arasında bir katır bulunduğu misillû bu harple sulh arasındaki yıla da mütareke yılı ismini verebiliriz!

2. Okuyucular, bize açık bir gönülle sual soruyorlar; biz de onlara temiz bir yürekle cevap veriyoruz... Mesele bundan ibaret.

Akıl Hocası

Kadın — Doktor etrafımda pek dolaşıyor... Bana deniz banyosu tavsiye etmesinin mânasını şimdi anlıyorum!..

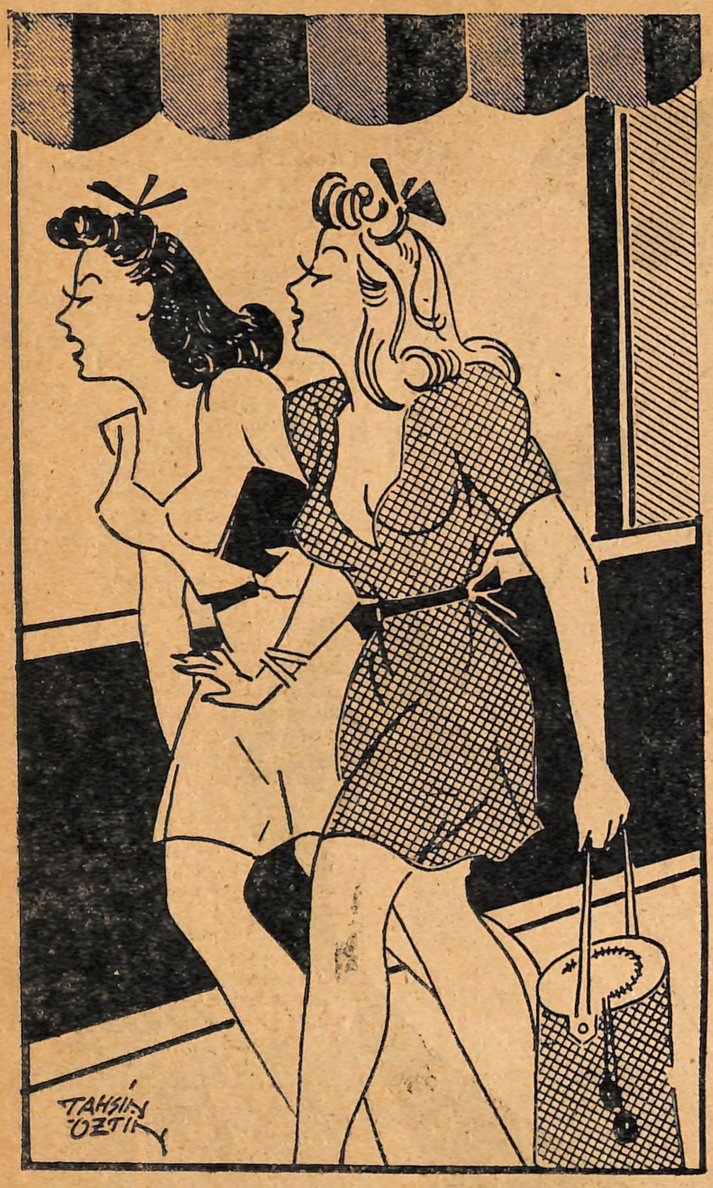

— Niye hizmet ettiğin evden çıktın?.

— Sorma kardeş, hanım, ben evde olmadığım zamanlar elbiselerimi giyiyordu da ondan!.

Ye kürküm ye...

Yazan: ÇALAPALA

Durum çok kötü idi. Elindeki son yüz elli lirayı da yedikten sonra meteliksiz kalıyordu. Altı aydanberi boşta gezen genç bir adam için bu bile bir muvaffakıyettir.

Günümüzün bir çok işsizleri gibi iki dil biliyordu. Âmirlerine karşı dik kafalılık etmez, ne denirse yapardı. Elinden gelmeyen iş yoktu. Ne çare ki bütün bunlar ona ayda sağlam yüz elli lira olsun kazandıramıyordu.

Hiç bir tarafta tanıdığı da yoktu. Kimseden tavsiye alamazdı.

Balkonda, ayaklarını uzatmış, düşünüyordu. Şu son yüz elli lirayı da harcayıp bitirmeden bir iş bulup bir yere kapılanmak lâzımdı.

Parasızlık çok fenadır; insana olmayacak felsefeler yumurtlatır. O da, şimdi, hayatın, ilmin, doğruluğun, şunun, bunun aleyhinde atıp tutuyordu.

Senelerce göz nuru tüketip okuduğu kitaplar iki kütüphaneye sığmıyordu. Onlara düşman gibi baktı. Kakahati o kitaplarda buluyordu. Okumamış, yazmamış olsa, hiç değilse bu kadar işin derinine gitmese şimdi çoktan rahatça yaşamanın yolunu bulurdu. Fakat yüksek tahsil gördüğü ve kitaphanelerin, mektep sıralarının tozlu, küflü odalarında ömür tükettiği için bir hamala lâzım olan kuvvetten mahrum, zavallı bir delikanlı olmuştu.

Düşündü, düşündü, baktı ki olacak gibi değil! Elindeki son yüz elli lirayı da bitirinceye kadar bir çok kimselere göre zengin sayılabilirdi. İçini çekerek:

— Dünya!..

Dedi. Hayatın bütün zorluklarını bir tek kelime ile izah edişi kendisinin de hoşuna gitti. Şimdi içine bir ferahlık gelmiş; neşesini bulmuştu. Masanın üstünde kalan bir iki kitabı büyük bir özenle götürüp kütüphanedeki yerine koydu.

Bu aralık gözüne bir başka cilt ilişti:

Nasrettin Hoca hikâyeleri!

Bir hamlede çekip aldı. Rahat ve üzüntüsüz bir ömür geçirmek için Hoca Nasrettinin fıkralarındaki derin mânayı daha iyi anlıyordu.

Yine balkona döndü. Sayfaları çevirmeğe başladı. Binlerce defa dinlemiş, okumuş, anlatmış olduğu hikâyeleri gözden geçirirken yeni yeni mânalar, felsefeler keşfediyordu.

Birdenbire "Ye kürküm ye!„ hikâyesinin üstünde durdu, Bu, ona kuvvetli bir fikir veriyordu. İş bulmak hususunda bu hikâyeden pek âlâ istifade edebilirdi! Zaten her gün gördüğü şey değil miydi?! Üstü başı yıpranmış, traşı uzamış kimseler iş yerlerinin kapıların önünde süklüm püklüm dolaşırlarken elleri eldivenli, saçları briyantinli, gösterişli kimseler her kapıyı cart diye açar, curt diye girer ve çarçabuk iş, meslek sahibi olur, yükselirlerdi.

Evet, evet, daha fazla düşünmek bile lâzım değildi. Kararını verdi.

* * *

Hemen giyinmiş, sokağa fırlamıştı. İçinde büyük bir sevinç vardı. Adeta hoplaya zıplaya yürüyordu. Mağazalardan birine girdi, öbürüne daldı, dolaştı. Yüksek sesle, tıpkı paralı insanlar gibi, hâkim ve küstah bir dille konuşuyor, çekinmeden pazarlık ediyordu.

Bir pabuç, şık bir boyunbağı, yeni bir gömlek aldı. Sonra berbere gidip saçlarını düzelttirdi, bir de sinekkaydı traş oldu.

Erkeği gösteren pabucu, yakası, boyunbağı ve traşıdır. Bunlar temiz, güzel, yolunda oldu mu erkek şık demektir.

Bulutları Dağıtma Türk Anonim Şirketinde bir iş bulacağını umuyordu. Çünkü geçenlerde tesadüfen, iki arkadaşın konuşmaları kulağına çalınmıştı. Birisi:

— Orada yüz elli liralık bir iş var. Ama adamını bulmak lâzım! demişti.

Eğer hazırladığı plân üzerinde yürüyebilirse bu işi elde ederdi.

Bembeyaz mermer basamaklardan çıkarken saçları uzamış, rengi uçmuş sünepe bir delikanlı-

Erkek — Tabiat artık yeşillenmeğe başladı.
Kız — Anlaşıldı, siz de tabiatı taklit etmek istiyorsunuz!..

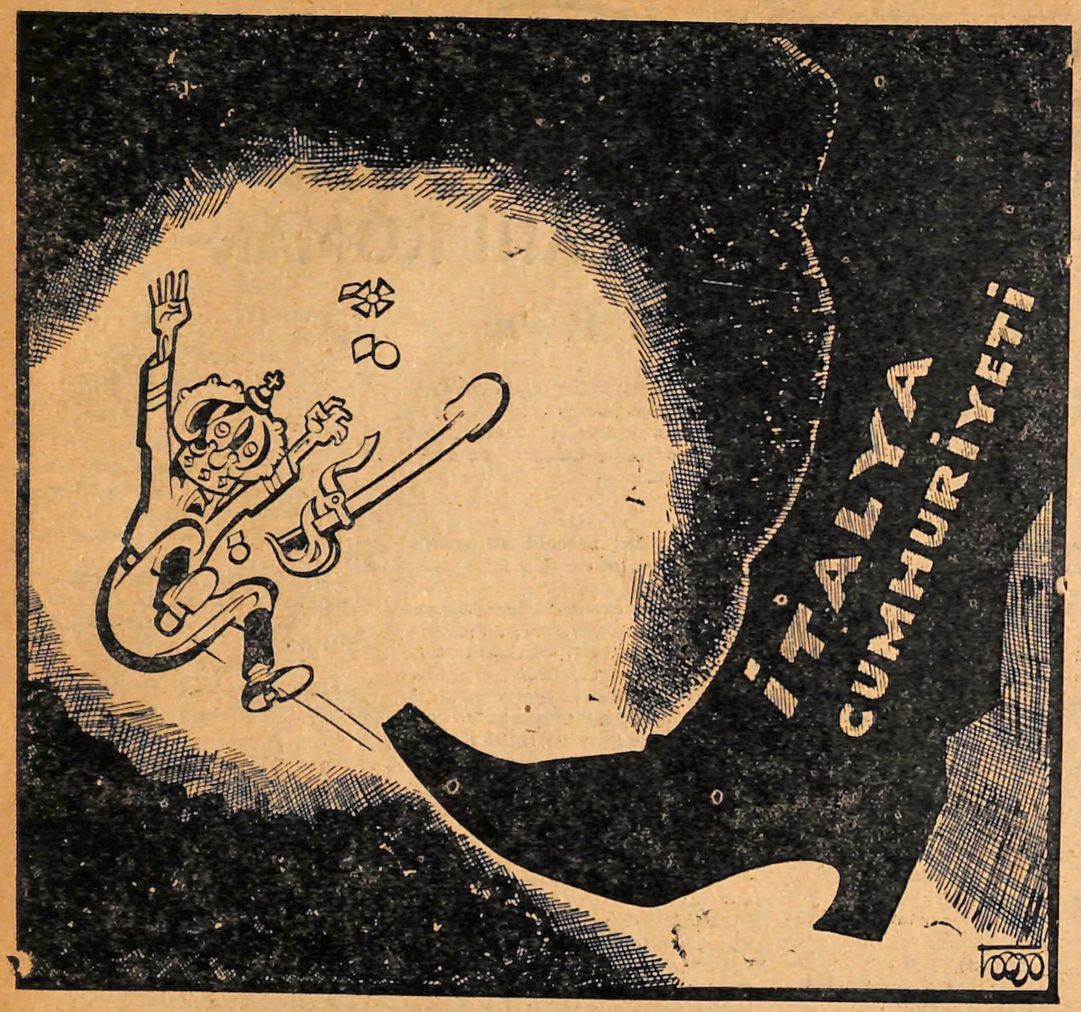

İTALYA BİR KÜLFETTEN KURTULUYOR!.

nın şirket merdivenlerinden indiğini gördü.

Onu tanıyordu. Çünkü iş bulmak için hemen hangi kapıya baş vurduysa onu da ayni emelle oralarda dolaşırken görmüştü.

Birdenbire içi cızzzz etti. Fakat zannetmeyin ki genç adama acıdığından!. Hayır. Ayni halde olan kimseler birbirine acımazlar. Yüreğinin atışına sebep şu düşünce olmuştu:

— Eğer ben de bunun gibi dönersem ne yaparım?. Son paralarımı da aptalca harcadım!.

Fakat bir hamlede soğukkanlılığını topladı. Bobstil pabucile bir tekme vurup antrenin yayın kapısını cart diye açtı. Bu girişi görünce hademeler yerlere kadar eğilip kendisini selâmladılar. Yeni pabuçlar garç gurç edip vazifelerini yapıyorlardı. Dosdoğru müdürün odasına yürüdü. Sert tıkırtılarla kapıya vurdu. Onun için içeriden:

— Buyurun efendim!.

Sesi de çabuk geldi.

Kendinden emin, küstah adımlarla ilerledi. Bir aktör mübalâğasile sert bir reverans yaptı. Müdür yer göstermekte, o da oturup ayak ayak üstüne atmakta acele ettiler. Zavallı müdür, puro ikram etti, kahve ısmarladı. Günde yüzlerce kişiyi tersleyip kapı dışarı eden, bir çoğunu da kapısından bile sokturmayan bu adam, bizim kahramanın karşısında ağız açamıyordu. Ona niçin geldiğini, ne istediğini bile sormağa cesaret edemedi.

Nihayet bizimki maksada girdi:

— Bendeniz, dedi, filân ve falan mekteplerden mezunum!. Hoş diplomanın ehemmiyeti yok ya!.. Her şeyden evvel tecrübelerimle ve iyi bir iş adamı olmakla öğünürüm!. Şirketinizde açık bir iş olduğunu biliyorum. Şimdiki halde bu işle meşgul olmağa karar verdim. Lûtfen personel şefine emir buyurun da...

Müdür, galiba bir şey demeğe hazırlanıyordu. Meydan bırakmadı:

— Geçenlerde sizi hanımefendi vasıtasile rahatsız etmek istedim. Fakat...

Sayın müdürün hanımefendisi kimdi, bilmiyordu. Fakat müdür, hanımefendinin karısı mı, yoksa metreslerinden birisi mi olduğunu kestiremediği için hemen boyun eğdi:

— Aman efendim, bizimle beraber çalışmayı kabul buyurmanız gerek şirketimiz, gerek şahsım için bir şereftir. Hemen yarın işe başlayabilirsiniz. Zaten yarın ayın biri... Naçiz hediyemizi de alırsınız!.

* * *

Kapıdan çıkarken sevincinden çıldırmayışına şaşıyordu. Naçiz hediye, yani aylık, hemen yarın verilecekti ha?!.

* * *

Ertesi gün toy bir memur gibi erkenden işine gitmek küçüklüğunu göstermedi. Öğleye doğru yine müdürün odasında kahve içiyordu. Sayın müdür, o akşam metresinden yüz görmemiş ve sebebini bir türlü anlayamamıştı. Belki de bunun için olacaktı. Ezile büzüle:

— Beyefendi! diye başladı. Dün işaret buyurduğunuz işi bir başka arkadaşa verdik!

Parmaklarile müdürün kristal masası üstünde trampete çalarak, yukardan bakışlarla adamcağızı dinleyen kahramanımız bir anda sarhoş gibi oldu; gözleri dumanlandı... Eyvah! Bütün emekler, bütün ümitler, hele yüz elli lira havaya mı uçmuştu?!.

Fakat, üzülmeyiniz sevgili okuyucularım. Nasrettin Hoca kerametini gösterdi! Çünkü müdür bey sözünü şöyle tamamlamıştı:

— Yüz elli lira gibi ufak bir ücretle efendimizi oyalamaktan utandık. Esasen aylardanberi bu işin peşinde koşan zavallı bir delikanlı vardı. Sayenizde onu da sevindirmiş olduk... Size gelince, idare meclisimizde vefat eden Salâhattin Kasalayın yerini kabul etmenizi rica edeceğiz... Vergiler kesildikten sonra altı yüz lira kadar...

* * *

Bulutları Dağıtma Türk Anonim Şirketinin yeni idare meclisi âzasından olan kahramanımız, aylık hediyesini almış, sigarasını, kahvesini içmiş, gidiyordu. Saçları uzamış, rengi uçmuş, sünepe delikanlıyı elinde kocaman bir tomar kâğıtla sevincinden çılgın bir halde personel müdürünün odasından kaleme koşarken gördü.

Rakım Çalapala

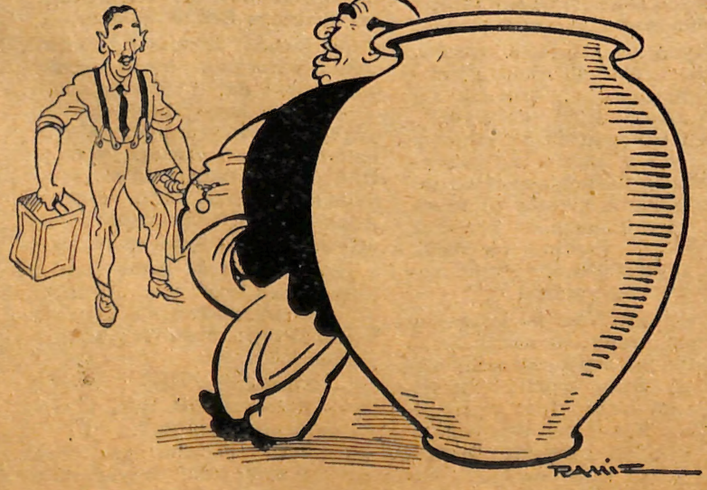

Kuvvetli — Sen de benim gibi küpünü evvelden doldurmalıydın!
Zayıf — Kaç para eder, o kup adamı temizlemek şöyle dursun daha çok kirletir!..

ZEVK MESELESİ

Ressam Naci Kamukoğlunun atelyesine yeni zenginlerden biri gelmişti:

— Bizim yemek salonu için sizden bir tablo almak istiyorum! Dedi. Ressam memnun oldu. Yemek salonuna konabilecek bir kaç tablo gosterdi. Adam baktı, baktı:

— Güzel, hepsi güzel ama, dedi, ben kirazlı bir resim istiyordum. Kirazı çok severim!

Ressam gülümsedi:

— Efendim bu sene kirazlar hep kurtlu idi. Onun için almadım. Şu tabloyu alsanız!.

Yeni zengin gösterilen tabloya bir daha baktı:

— Fena değil! dedi. İçinde hıyar da var. Cacığa bayılırım! Bunu alayım.

ANKARAYA MEKTUP

— 2 nci sayfadan devam —

sıkışmış, işe başladım, bir dakika sonra sükûnete kavuşur!.

Fakat inilti feryada inkılâp etmişti. Bu acıklı nağmeler devam ederken ressam Beori Rahmi ile Cemal Tollu bazı arkadaşların resimlerini yaptılar, tanınsınlar diye de altlarına resim sahiplerinin isimlerini yazarak herkese gösterdiler. O sıralarda kimi başmakalesini, kimi bendini yazmıştı. Merasime Orhan Velinin hemen oracıkta yazdığı bir şiirin okunmasile nihayet verildi. Bu şiirin sonu: "Yazık oldu Necip Fazıl efendiye„ mısraıyle bitiyordu...

Zaparta

Yaz Bulutu

MİZAHÎ ROMAN

— 12 —

Yazan: Ragıp Şevki Yeşim

Akşam oluyordu. Hafif bir loşluk geçtiğimiz bütün yolları karartıyordu. Tren hafiflediği sırada bizim kompartimandaki yolculardan ikisi, iki küçük tacir kalktılar :

— Gayri İzmite geldik, hoşça galın hemşeriler!. Allaha emanet olun!. diye seslendiler.

Bir tanesi kasabadan trene binerken ayağına bastığım adamdı. Dik dik bana baktı:

— Hakkını helâl et delikanlı..

— Helâl olsun...

Gözlerini değirmen taşları gibi açtı, boğuk bir sesle:

— Benim hakkın sana helâl olmasın anladın mı? Ayağımın nasırı hâlâ acıyor, Allah da senin nasırını gabartsın!..

— II —

"Mum dibi karanlık olur,,
Atalar sözü

— Ali Akyürek!. Ali Akyürek!. Ali Akyürek!. Ali Akyürek!...

Birdenbire başımı kaldırarak hayretle baktım.

On altı yaşlarında bir çocuk, başında kurşunî bir kasket, sırtında kurşunî bir ceket, bacaklarında kurşunî bir pantalon vardı. Elinde bir kâğıt tutuyordu. Kompartimana girer girmez ismimi bağırmağa başladı:

"— Acaba yanlış bilet mi aldım da beni arıyorlar?,, diye düşündüm.

Çocuk sağa sola baka baka:

— Ali Akyürek! Bay Ali Akyürek!..

Diye bağırırken seslendim:

— Ne var?

Durdu, yüzüme baktı:

— Nasıl ne var?

— Ne istiyorsun?

— Sana değil, ben başka birini arıyorum..

— Ne diye arıyorsun?

Karşımda oturmakta olan ihtiyar köylü:

— Be oğul, ben okuma yazma bilmem amma, sen benden daha cahilmişsin!.

— Canım, iyi ya işte, insan bilmediğini öğrenmeli değil mi?

Çocuk bizi dinlemeyip yürümek istedi, seslendim:

— Şşşşiit, dur bakayım, nedir o elindeki?

— Telgraf... Ali Akyürek isminde birinin... Yok mu bu kompartimanda Ali Akyürek?.. Hay olmaz olaydı. İki saattir dolaşıyorum bu uyuz herif için...

— Gel gel, dedim, yorulma... Ali Akyürek benim...

— Hink! dedi, çocuk, şey... Ali Akyürek sen misin? Eyvah, şimdi bana bahşiş vermezsin!.

Cebimden bir yirmi beşlik çıkardım, verdim:

— Korkma, ben kızmam, trene de telgraf olur mu imiş?

— Yeni oluyor, telsiz telgraf... İstasyonlarda durduğu zaman alıyor!.

Çocuk gidince, bütün kompartimandakilerin merakla açılan gözleri önünde ben de telgrafı açtım :

"— Şimdi kasabadan hareket ettiğiniz haberini aldım, sizi Haydarpaşada bekleyeceğim. Üzerimde lâcivert, ipek muşamba, başımda lâcivert bir bere vardır. Beni tanır tanımaz yanıma geliniz, kendinizi tanıtınız.,,

"Amcazadeniz Handan,,

Amcazadem Handan... Aman yarabbi demek ki, amcamın bir de kızı var... Halbuki, ben zaman zaman amcamın bekâr üaşamakta devam ettiğini duyardım.

— Amcazadem Handan, amcazadem Handan...

İhtiyar köylü merakla:

— Ne o deliganlı, hayır mı? diye sordu.

— Hayırdır inşallah...

— Ne imiş?..

— Benim bir amcazadem varmış, o çekmiş!

— Ne çekmiş?

— Telgraf çekmiş, beni Haydarpaşada bekliyormuş.

İhtiyar bir şeyler daha söylerken ben düşüncelere daldım:

Amcazadem ha... Hem de bir kız... Acaba nasıl kız?. Hay Allah kahretmesin, insan böyle yakın akrabası olur da nasıl bilmez? Kabahat hep o bunakta, amcamda... Köstebek gibi kendi kendine yaşamasaydı, biz de birbirimizi tanırdık. Acaba nasıl şeydi, kaç yaşındaydı? Her halde şöyle 40 lık bir şey olacaktı. Amcam 70 e yakın bir yaşta olduğuna göre ancak bu yaşta bir kızı olabilirdi.

Amcazadem Handanı, bir anda karşımda bir akraba parçası değil de bir rakip olarak buldum. Amcam o varken niçin bana miras bırakmıştı? Her halde bir şey vardı. Fakat ne? Belki de kalan miras pek fazla idi ve amcazadem de benim kadar mirasa konmuştu.

Hay Allah kahretsin, yüzünü, vücudunu, gözünü, kaşını görmediğim amcazadem, örümcek ağı gibi kafamın içinde dolaşıyordu. İçime gittikçe artan bir sabırsızlık basıyordu. Acaba ne ile karşılaşacaktım, karşımda nasıl bir insan bulacaktım? Acaba bir başka amcam var da onun kızı? Fakat ben, anamı babamı çok küçük yaşta kaybettiğim için kimim, neyim var? bilmiyordum.

Evet, belki de bu bir başka amcamın kızıdır. O zaman...

Bütün yol hep amcazademi düşündüm! Onda muhtelif kadın çehrelerini birleştiriyor ve ayırıyordum. Fakat hiç biri de beni memnun edecek kuvvette değildi. Bazan kendi yaşımdan büyük bir kadının hayatıma girişile bir takım değişiklikler olabileceğini akıma getirdim, fakat çabuk bundan vazgeçtim: Hayır, ben yarınımın ne olacağını bilmiyordum. Bu sebepten yarına ait kuracağım her bina çökmeğe mahkûmdu. Henüz daha gideceğim yolu bilmiyordum.

— III —

"Her gecenin bir sabahı vardır.,, Atalar sözü

Tren istasyona girince, pencereden sarkarak lâcivert bereli, lâcivert muşambalı bir kadın aradım. Gözlerimi bütün kadınlar üzerinde süratle geçiriyordum. Hayır, hayır, göremiyordum. Kalabalık kaynıyor, vagonlara atılıyor, ben ise gözlerimin sırasını kaybediyordum. Bir aralık:

— Amcazadem Handan!. Amcazatem Handan!..

Diye âvazım çıktığı kadar bağırmamak için kendimi güç zaptettim.

Bütün istasyon, bütün tren kaynaşıyordu. Tek tekerlekli arabaların gürültüsü içinde herkes sağa sola koşuyor, kompartimanlardan boşalıyordu. Artık başım dönmeğe başladığı için inip kalabalık dışında amcazademi aramağa karar verdim.

Uğultu, gürültü, bağırışmalar içinde biri kulağımın dibinde bağırdı:

— Heyyy, pardon!..

Eğer çekilmeseydim ve bir genç kız kolumu tutup çekmeseydi, belki koca sandıklarla doldurulmuş bir hamal arabasının sadmesine uğrayacaktım:

— Kör müsün be? Yavaş ol biraz!..

— Size çarpacaktı!

— Eksik olmayın, iyi ki tuttunuz, kabahat ben de amma, yarısı da o körolası kızda...

— Hangi kızda?

Karşımdaki genç kız gülüyordu. Birdenbire fazla ileri gittiğimi hissettim. Ben de güldüm:

— Kusura bakmayın, şehrin yabancısıyım da... Acaba nerede bulacağım? Hay Allah kahretsin!

Bütün istasyon gözümde büyüyüp büyüyüp genişliyordu. Tren hatları, direkler, camlar, lokomotifin pofpufu benim gözlerimi ve kulaklarımı altüst ediyordu: Hay Allah bu kızın belâsını versin, ne etti de bana o telgrafı gönderdi.

Bir direk önnde duran şimendifercilerden birine yaklaştım:

— Birader, affedersin lâcivert bereli, lâcivert muşambalı bir kız gördün mü?.

— Nasıl kız?

— Basbayağı kız işte...

— Kızoğlan kız mı?.

— Aa, ne bileyim, yoo, evli barklı olacak, belki de yaşı 40 ı aşkındır, ne bileyim işte...

Herif dik dik yüzüme baktı:

— Bere ile muşambayı elbisecilerde bulursun, karıyı da bir yerden tedarik edersen olur işte aradığın...

Ve dişleri arasından: "Tıs,, dedi, yere tükürdü, başını çevirdi.

Karşı yoldan bir boru öttü ve nezle görmemiş bir ses: "Tamaaaaam!,, diye bağırdı.

Sıkıntıdan patlayacaktım: Hayır, hayır, hayır... Lâcivert bereli karı ortada yoktu.

— Birini mi arıyorsunuz bayım??

Dönüp baktım, demin beni hamalın tekerleğinden kurtaran kız.

— Ya, dedim, evet, biri gelecekti de...

— Kim gelecekti??

Işığa çıktığımız için onun iri lâcivert gözleri içine vurulup kaldım :

— Evet, dedim.

— Ne eveti?

— Birini arıyorum da...

— Kimi arıyorsunuz?

Allahım, küçücük bir kızdı, fakat ben dünyada bu kadar güzel bir kız görmemiştim. Yüzünün her hattında bir bahar vardı. Gözlerinin içi, insanın yükselmek yükselmek ve içinde kaybolmak istediği mavi göklere benziyordu:

— Hem de masmavi...

— Ne mavisi?

— Gökler, şey yani... Hayır, af buyurun, tren çok sarstı da.

— Allah Allah, ne tuhaf adamsınız siz, ben size ne soruyorum, siz bana ne söylüyorsunuz?

— Söz söylüyorum.

— Söz söylediğiniz malûm... Fakat ben size bir şey soruyorum.

— Ne soruyorsunuz?

— Ay, vallahi tuhaf. Yüzüme ne kadar çok dalıyorsunuz!.

— Şey, evet, tren çok sarstı da...

Sesi, tatlı bir musikiyi andırıyor, tıpkı şellâleler gibi, dinlendiren, mesteden ve bayıltan bir âhenkle akıyordu. Güzel, taze dudakları açılıp şakaklarına doğru yayıldıkça yanacıklarında birer gamze beliriyordu. Yüzünü, gözlerini, çenesini daha çok güzelleştiren çukurlar... Ah, eğer bu kız... Meselâ eğer üç defa daha bununla konuşsam, artık onu....

— Canım söylesenize...

— Evet...

— Size söylüyorum.

— Efendim?

— Kimi arıyorsunuz diyorum.

— Haaa, evet kimi arıyorum, bunu soruyorsunuz değil mi? Vallahi sizden özür dilerim, o kadar, o kadar....

— Anladım, anladım, siz benim sualime cevap verin: demindenberi birini arıyordunuz?

— Evet, lâcivert bereli, lâcivert muşambalı bir kadını...

— Yaaa?!..

— Evet, Allah kahretsin. Nereden başıma musallat oldu bilmem ki, amcazademmiş. Ben gelirken....

— Nereden gelirken?

— Arkası var —

TÜRK MEŞHURLARI

ANSİKLOPEDİSİ

Edebiyatta, Sanatta, İlimde, Harpte, Politikada ve her sahada şöhret kazanmış olan TÜRKLERİN HAYATLARI ESERLERİ

YAZAN:
İBRAHİM ALÂETTİN GÖVSA

Bu emsalsiz eser tamamlandı. Eksik fasikülleriniz varsa bayiinizden vasıtasile tedarik ediniz ve hususî surette imal ettirdiğimiz lüks cilt kapaklarile mücellidinize ciltlettiriniz.

Türk Meşhurları Ciltleri

Nefis bir surette ciltli olarak piyasaya çıkmıştır. Fiyatı: Türkiyenin her tarafında (9) liraya satılacaktır. Bu emsalsiz eserden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz ve şimdiden bayiinize sipariş ediniz. (9) liralık posta havalesi gönderenlere ciltlerimiz taahhütlü olarak kırılmaz ambalâj içinde gönderilir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TURAL

KOMPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite Karşı

YAPI ve KREDİ BANKASI

İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI

Eylül Kurası

5.000 lira

İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI

YAPI ve KREDİ BANKASI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebî memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.
İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Meşhur bir cild mütehassısının şayanı hayret keşfi olan ve «BİOCEL» tabir edilen kıymetli ve gençleştirici cild unsuru şimdi (pembe renkteki) Tokalon kreminin terkibinde bulunuyor. Onu her akşam yatmazdan evvel sürünüz ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüzleri de beyaz renkte (yağsız) Tokalon kremini kullanınız. Cildi beyazlatır, tazeleştirir ve kadife gibi yumu

Fuji-Yama

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Sedat Simavi'nin Yazdığı bu Roman İstanbulda başlayıp Tokyoda Nihayet bulan temiz bir Aşkın Hikâyesidir.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Bu albüm baştan başa renkli tablolarla süslüdür ve her sayfasında meşhur bir şairin mısraları Ressam Münif Fehimin fırçasile canlanmıştır. Edebiyat ve güzel sanat meraklıları bu albümü mutlaka kütüphanelerinde bulundurmalıdırlar. Bundan daha nefis bir eser şimdiye kadar memleketimizde basılmamıştır. 150 kuruş.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Karikatür

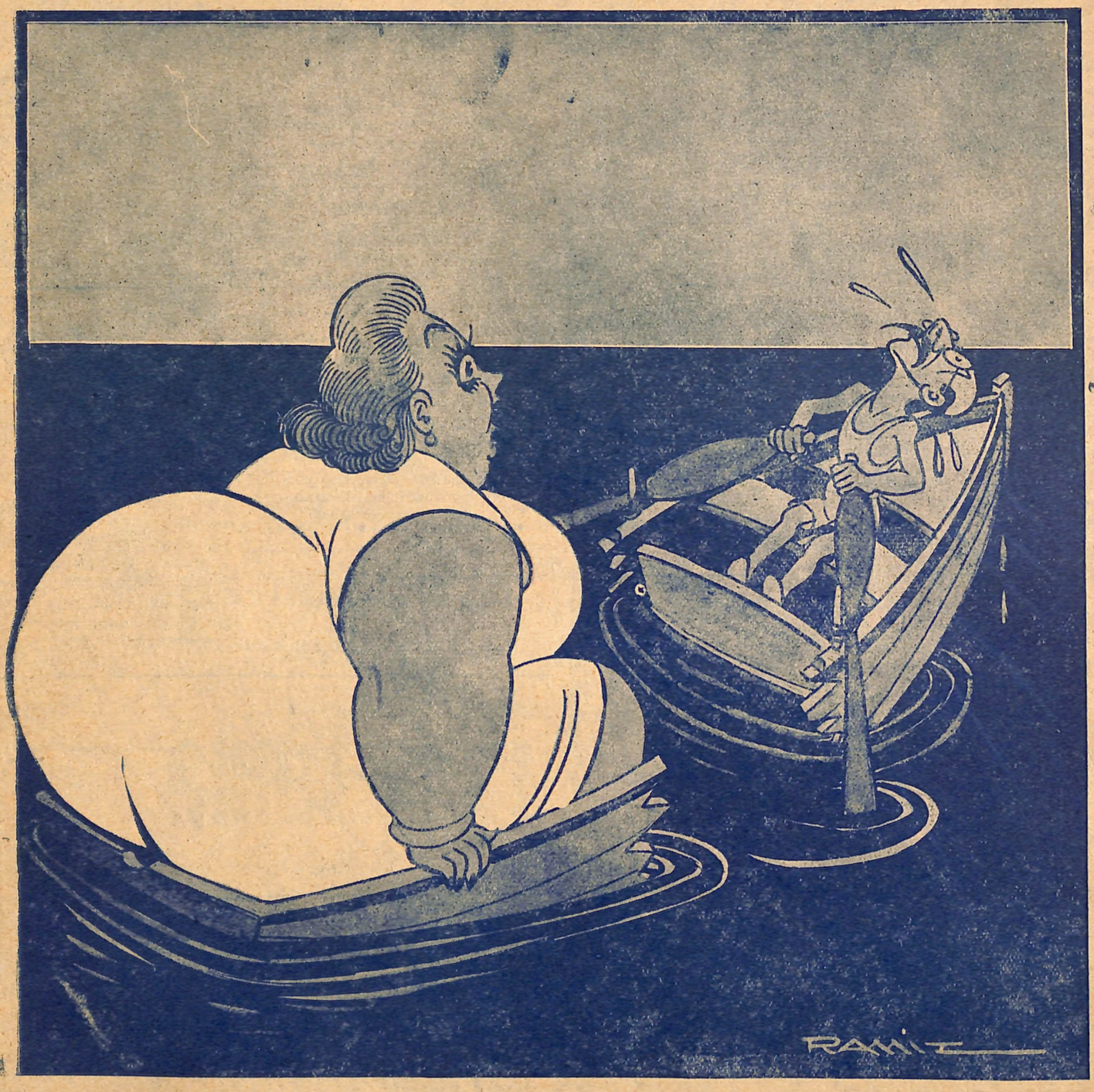

TOMBUL TEYZE SANDAL SAFASINDA!..

Tombul Teyze — Eyvah, sandal gidiyor!..
Sıska dayı — Tabiî gider karıcığım, baksana küreklere nasıl asılıyorum!...

T.T. POSTASI

Merzifon: Ahmet Ertam :

S — Sayın Tombul Teyzeciğim sizi Merzifona davet ettim gelmediniz. Ben artık Rizeye gidiyorum. İsterseniz size oradan hamsi balığı gönderebilirim.

C — Rizeden hamsi göndereceğinize Merzifonun meşhur eşeklerinden bir tane gönderseydiniz gider ayak - daha çok işime yarardı!

Fatih: Servet :

S — En çok hangi şarkıyı seversiniz?.

C — Yolculuk var yarına
Sevenler diyarına
Yolculuk var yolculuk
Şarkısını severim!.

Ankara: Edremitli M. Arıcı :

S — Evvelce seviştiğimiz kızı babası başkasına nişanlayınca o, beni kastederek, onunla dalga geçiyordum, demiş. Acaba hangimiz hangimizle dalga geçmiş oluyoruz.

C — Fırtınaya tutulan o olduğuna göre dalgayı siz geçmiş bulunuyorsunuz!.